

Tisková zpráva Charity Zábřeh ze 6. prosince 2011 – Pečovatelka roku se stará o klienty na Mohelnicku

Od pondělka 5.12 se může zábřežská Charita pyšnit tím, že zaměstnává jednu z deseti „Pečovatelek roku 2011“. Uvedeným titulem byla totiž oceněna paní Jaroslava Klímová ze Studené Loučky, která pracuje v mohelnické pobočce charitní pečovatelské služby.

Stalo se tak na slavnostním vyhodnocení již devátého ročníku soutěže, který organizuje Diakonie ČCE Středisko křesťanské pomoci v Praze ve spolupráci s Asociací poskytovatelů sociálních služeb, pod záštitou ministra práce a sociálních věcí Jaromíra Drábka. Uznání za dvanáctiletou práci ve prospěch seniorů, nemocných či lidí s handicapem paní Klímová převzala z rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslavy Němcové. Prošla úspěšně sítím hodnocení komise odborníků ze sociální oblasti, které zaujal nominační dopis spolupracovníků i vděčných klientů.

Smyslem akce je upozornit na potřebnost a důležitost tohoto stále nedoceneného povolání. Ve stárnoucí společnosti je pečovatelská služba vhodnou možností, jak zachovat kvalitu života lidí, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých. Je možností, jak i v pokročilém věku, kdy smysly ani tělo již tak dobře neslouží, v osamocení či s postižením žít důstojně a mít zabezpečeny základní lidské potřeby. Pečovatelka přichází do domácností a pomáhá zde s úklidem, osobní hygienou, zajišťuje a podává stravu, zabezpečuje nákupy a další drobné pochůzky, praní prádla, apod.

Paní Klímová vykonává povolání pečovatelky již od roku 1999, kdy se k němu zcela náhodně dostala přes známou, nejprve jako záskok za dovolenou. Postupem času jí práce učarovala, a přestože původně pracovala v olomoucké čokoládovně Zora, u pomoci bližním již zůstala. Pracovala nejprve u státní pečovatelské služby jako tzv. „dobrovolná“ pečovatelka, následně u Střediska pečovatelské služby Šumperk. V polovině roku 2009, kdy závazky péče o klienty – tehdy příspěvkové organizace Olomouckého kraje – na Mohelnicku přebírala Charita Zábřeh, bylo jasnou volbou nabídnout paní Klímové pokračování pracovního poměru i u nového zaměstnavatele. I proto, že se za ni tehdy přicházeli přimluvit mnozí uživatelé, kterým do té doby pomáhala. A byla to volba, která se vyplatila – má velké zkušenosti; klidem, spolehlivostí a optimismem dodává klientům jistotu a svoji práci bere jako poslání.

„Nominace je tak vlastně i poděkováním za kus poctivé práce, kterou doposud pro klienty vykonala. Věřím, že současně i motivací, aby pro ni stále měla dostatek energie, pro uživatele úsměv na tváři, slovo povzbuzení“, reagoval na ocenění ředitel Charity Zábřeh Jiří Karger. „Zároveň je to ale samozřejmě ohodnocení činnosti celého úseku a povzbuzení pro spolupracovníky.“

Charita Zábřeh poskytuje pečovatelskou službu v celkem 52 obcích regionu (a to včetně malých, od měst vzdálených obcí), v loňském roce se 12 pečovatelek a 1 pečovatel staralo o 457 klientů. Jde již o druhé podobné uznání pro pracovníky zábřežské Charity, poprvé byla cenou „Pečovatelka roku 2008“ oceněna Jitka Veiglerová z Hoštejna, která působí na zábřežském středisku pečovatelské služby.

Podrobnější informace k celé akci, včetně videozáznamu reportáže, seznamu dalších oceněných, citace zúčastněných, lze získat např. ve zpravodajství České televize
<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/155858-ceskobratska-cirkev-ocenila-nejlepsi-pecovatele-roku-2011/>

*Jana Skalická, asistentka pro PR, tel. 736509431
Jiří Karger, ředitel Charity Zábřeh, tel. 736509430*

Příloha: Dotazník pořadatelů soutěže a odpovědi paní Klímové

1. Proč jste si zvolila práci pracovníka v sociálních službách?

- Práci pracovníka v sociálních službách jsem si nevybrala cíleně, byla to náhoda. V době mé mateřské dovolené mi tuto práci nabídla sousedka z vesnice. Jednalo se jen o záskoky za ni, když měla dovolenou. Postupem času se mi práce čím dále více líbila a potom mi byla nabídnuta natrvalo. A tak jsem zůstala.

2. Jak dlouho pracujete v daném oboru a v současné organizaci?

- V tomto oboru pracuji celkem 12 let. V současné organizaci - u Charity Zábřeh - pracuji 3 rokem.

3. Co Vás ve Vaší práci povzbuzuje, co Vám nejvíc pomáhá?

- V mé práci mě povzbuzuje to, že mně klienti potřebují, čekají až přijdu, říkají mi o svých problémech, starostech, bolestech a že mám možnosti a můžu jim pomoci. Nyní mě velmi povzbudilo to, když jsem se dozvěděla, že mě vedoucí přihlásila do této ankety a reakce mých uživatelů, když se to (nevím jak) dozvěděli oni.

4. Byla jste v situaci, která pro vás byla tak těžká, že jste chtěla tuto práci opustit?

- Co se týká péče u uživatelů, takovou situaci jsem nezažila. Ale těžké období pro mě bylo, když letos v zimě končila svůj pracovní poměr u Charity Zábřeh moje kolegyně, se kterou jsme pečovaly o uživatele na Mohelnicku a společně jsme tuto práci vykonávaly těch 12 let (u obou organizací). Měla jsem obavy, kdo přijde místo ní a jak se spolu domluvíme. Ale jsem spokojená. Přišla nová kolegyně, se kterou si rozumíme a vždy se dohodneme. Pokud by to tak nebylo, určitě by se to projevilo i na mojí práci a uživatelé by to zcela jistě poznali.

5. Jaké vlastnosti by měl mít člověk, který chce tuto práci vykonávat?

- Člověk, který chce tuto práci vykonávat, by měl být trpělivý a upřímný k uživatelům (protože to vše oni vycítí), laskavý a mít ruce, které jsou ochotny pomáhat. Určitě si však také musí umět nastavit hranice a někdy také dokázat říct ne.

6. Jaká oblast vzdělávání je nejpotřebnější a nejzajímavější vzhledem k vaší práci?

- Nejpotřebnější je mít alespoň Kurz pracovníka v sociálních službách (bez toho to nelze) a nejzajímavější? Různé typy praxí v jiných zařízeních, ve kterých se poskytují sociální služby (byla jsem v Hospici na sv. Kopečku, v Domově pro osoby se zvláštním režimem v Jedlí ...) a také různé psychologické kurzy, které se zaměřují na komunikaci, vcítění a předcházení problémů u uživatelů. Jak se např. chovat k nekomunikativním, agresivním, nemohoucím uživatelům.

7. Napadla vás někdy myšlenka, že začínáte podléhat rutině či syndromu vyhoření?

- Rutinu jsem v této práci ještě nezaznamenala. Práce je každý den u uživatelů jiná, přestože se provádí stejné úkony. Uživatelům se mění nálady, přichází noví klienti do služby. Bohužel i umírají a i s touto situací se musím vyrovnávat - někdy lépe, někdy hůře. O rizikových klientech nebo o obtížných situacích se radíme na poradách nebo supervizích; máme možnost si vždy s ostatními kolegyněmi popovídat. Ještě se mi nestalo, že by mně některá z mých kolegyně nevyslechla a nesnažila se mi poradit. Společně jsme hledali cesty, jak situaci řešit.

8. S kým ve své práci spolupracujete a jak?

- Na středisku v Mohelnici jsme dvě pečovatelky. Jsme v neustálém kontaktu, každý den spolu hovoříme, rozvážíme obědy, bavíme se o uživatelích. Na středisku v Mohelnici jsou ještě 3 sestry Charitní ošetrovatelské služby, se kterými také spolupracuji. Dále v objektu našeho střediska je umístěn Denní stacionář pro osoby s postižením Okýnko, které nám do terénu půjčuje auto.

V celém středisku CHPS je nás 15 pracovníků. Vidáme se na pravidelných měsíčních poradách a ještě na dalších školeních, které jsou také pravidelně 1x měsíčně. Vedoucí střediska pečovatelské služby k nám do Mohelnice jednou za týden dojíždí ze Zábřeha-vyřizujeme potřebné aktuální věci. V době např. dovolené jedné z nás (pečovatelek v Mohelnici) zastupují děvčata ze Zábřeha. Musím říci, že se necítím odtržená od dění v Zábřehu (hlavní středisko), mám všechny potřebné informace, které potřebuji pro svoji péči.

9. **Vzpomínáte si na klienta, jehož případ se vás mimořádně dotkl a ovlivnil vaši práci? odpověď na otázku číslo 9. byla odstraněna záměrně pro možné odvození jména a poměrů v konkrétních domácnostech klientů pečovatelské služby, ctíme v tomto soukromí a intimitu lidí, o které se staráme**

10. Jaké etické problémy jste řešila v souvislosti s vašimi klienty?

- Protože už tuto práci dělám tolik let, mohu říci, že máme stále obtížnější uživatele-myslím tím-náročnější péči. V souvislosti s tím řešíme v hodně případech to, když přání rodiny je jiné, než přání uživatele. Také často vnímám, že v rodinách nefungují rodinné vztahy a to je mi uživatelů líto. Někdy to řeším s rodinou, někdy to však nejde.

11. Jak vysvětlíte lidem, kteří vás zatím neznají, co je obsahem práce pečovatelky?

- Musím říci, že v Mohelnici si lidé všímají. Tím, že nosíme pracovní oblečení označené logem Charity, jezdíme v autě označené logem, jsme veřejností sledováni. Až jsme někdy překvapené, co o nás lidé všechno vědí. Stává se mi, že mě zastaví a ptají se na možnosti poskytování péče. Snažím se jim vysvětlit, co děláme, jak pracujeme a způsoby, jak se na péči domluvit. Tím, že stále společně s ostatními kolegyněmi na poradách a při setkáních pracujeme se Standardy kvality, hovoříme o jejich obsahu, a jak souvisí s naší prací, vím co a jak lidem můžu a mám říci.

12. Myslíte si, že by pečovatelka mohla svému klientovi uškodit?

Určitě tu taková možnost je:

- může být špatně zaučená v péči o nemohoucího člověka,
- špatně a nepečlivě provádí např. osobní hygienu
- nedbá na přání uživatele, nenaslouchá mu a dělá si práci podle sebe
- avšak také tím, že jej „přepečovává“ – jsou uživatelé, kteří z pohodlnosti (neexistuje důvod, proč by určitou věc nemohli vykonat) prohlásí, že se např. dnes umývat nebudou, a mají mnoho výmluv proč ne. Je na mně, jak s uživatelem komunikuji, abychom společně péči provedli. Nebo jsou věci, které si klient dokáže sám udělat, podat, donést-je na nás, pečovatelích, abychom odhadli, co je dobré, aby si uživatel ještě udělal sám a co už opravdu nejde.

13. Co byste hlavně chtěla říci a naučit kolegyni, která s pečováním začíná?

- To jsem si vyzkoušela letos na jaře ☺

V první řadě jsem ji dobře seznámila s uživateli, s nastavením jejich péče, s jejich přáními a požadavky – máme vše popsáno v individuálním plánu.

Řekla jsem jí, že tato práce je velmi náročná - fyzicky a také psychicky. Nemáme pracovní dobu přesně od-do. Stane se, že se v terénu zdržíme. Musíme být připravené na konflikty, musíme si umět poradit v každé situaci, musíme si umět poradit, když píchne kolo u auta. Nasadit sněhové řetězy na kola zvládneme do 10 minut ☺

Ale, že je to práce krásná a potřebná, že za sebou vidíme výsledky. Pokud jsou spokojeni uživatelé, jsme spokojeni také a to je také našim „hnacím motorem“.

14. Prosíme o vaše nápady, jak by se měla práce pečovatelky vyvíjet, měnit se.

- Myslím si, že by měla být práce pečovatelky více oceňována. Finančně i společensky. Určitě se mění k lepšímu povědomí lidí o tom, co pečovatelka dělá, že není jen „ta uklízečka“, nebo taky jsem dřív slyšela, že pečovatelka „to je ta, co myje lidem zadky“. Tak toto už není. Veřejnost už více ví (alespoň v mém okolí), co pečovatelka vykonává.

Nyní by to chtělo ještě změnu finanční 😊.

*Jaroslava Klímová, pečovatelka, pečovatelská služba Charity Zábřeh, středisko Mohelnice
V Mohelnici 17.11.2011*